Що тебе пригинає
до сирої землі?
Це твоя тайна таїн
дотліває; в золі.

Ця зола це вчорашня,
це не дим – це туман.
Ця земля вже не наша.
Це спасенний обман.

Ніби ватра колишня,
що нагріла цей край,
нині нам найрідніша…
Пригинай! Пригинай!

Дуже тихо стукоче
непомітна зола.
Щоб не зрадили очі,
гнеться шия вола.